Temps Ordinari - Tercer diumenge

Per Administrador el dg., 24/01/2016 - 09:00

Ne 8,2-4a.5-6.8-10
1C 12,12-30
Lc 1,1-4; 4,14-21

De la lectura de Jesús a la sinagoga encara ressona el seu avui programàtic i exultant. Quan li donen el llibre per llegir, busca el que és plaent a Déu, tal com fa el mateix Isaïes repetidament des del seu primer capítol. Déu no vol sacrificis, està embafat de la sang i del greix de vedells, bocs i cabrits i no suporta els aplecs sagrats, les festes de noviluni ni el repòs de dissabte. Li fan fàstic, n'està cansat. Ell vol justícia, vol protecció del feble (Is 1,10s) Jesús s'ho troba escrit, a la sinagoga del seu poble, i ho proclama amb tota la força de l'Esperit que s'ha ben apoderat d'ell en els recents quaranta dies al desert.
L'estela de la missió de Jesús hauria d'abassegar i, de fet, abassega l'Església, però no del tot.
L'avui de Déu concordà plenament amb l'avui de Jesús, que va ser llavors i ara. L'avui de l'Església, en canvi, no afina prou, no concorda, si mirem el voler de Déu i les greus necessitats humanes. Certament hi ha cents i milers de vides dedicades als malalts, als pobres, als nens, a les dones maltractades, als presos. Però també hi ha resistències infinites a l'evangeli dins mateix de l'Església. Malauradament esclaten escàndols inconcebibles. Diria encara Isaïes: *Deixeu de fer el mal*, apreneu a fer el bé, busqueu la justícia, detureu l'opressor, defenseu l'orfe, pledegeu a favor de la vídua (Is 1,12-13).

Rellegint els apunts del cardenal Bergoglio de la seva intervenció al conclave que l'elegí bisbe de Roma, trobem un comentari fidel a la lectura de Jesús:

Es va fer referència a l'evangelització. És la raó de ser de l'Església. - "La dolça i confortadora alegria d'evangelitzar" (Pau VI). - És el mateix Jesucrist qui, des de dins, ens impulsa.

1. - Evangelitzar suposa zel apostòlic. Evangelitzar suposa en l'Església la parresia (llibertat de paraula) de sortir de si mateixa. L'Església està cridada a sortir de si mateixa i anar cap a les perifèries, no només les geogràfiques, sinó també les perifèries existencials: les del misteri del pecat, les del dolor, les de la injustícia, les de la ignorància i relegació (prescindència) religiosa, les del pensament, les de tota misèria.

2. - Quan l'Església no surt de si mateixa per evangelitzar esdevé autoreferencial i llavors emmalalteix (cf. La dona encorbada sobre si mateixa de l'Evangeli). Els mals que, al llarg del temps, es donen en les institucions eclesials tenen arrel autoreferent, una mena de narcisisme teològic. A l'Apocalipsi Jesús diu que està a la porta i truca. Evidentment el text es refereix al fet que colpeja des de fora la porta per entrar ... Però penso en les vegades que Jesús colpeja des de dins perquè el deixem sortir. L'Església autoreferencial pretén Jesucrist dins seu i no el deixa sortir.

3. - L'Església, quan és autoreferencial, sense adonar-se'n, creu que té llum pròpia; deixa de ser el mysterium lunae (l'essència de la lluna, reflectir el sol) i dóna lloc a aquest mal tan greu que és la mundanitat espiritual (Segons De Lubac, el pitjor mal que pot sobrevenir a l'Església). Aquest viure per donar-se glòria els uns als altres. Simplificant, hi ha dues imatges d'Església: l'Església evangelitzadora que surt de si, la Dei Verbum religiose audiens et fidenter proclamans, (que escolta religiosament la paraula de Déu i la proclama fidelment) o l'Església mundana que viu en si mateixa, d'ella mateixa, per a si mateixa. Això ha de donar llum als possibles canvis i reformes que calgui fer per a la salvació de les ànimes.

4. - Pensant en el proper Papa: un home que, des de la contemplació de Jesucrist i des de l'adoració a Jesucrist ajudi a l'Església a sortir de si cap a les perifèries existencials, que l'ajudi a ser la mare fecunda que viu de "la dolça i confortadora alegria d'evangelitzar".

Les darreres paraules inviten a subratllar l'apassionament de l'evangelista Lluc per Jesús, tal com hem llegit en el pròleg dels seu llibre. Ha escorcollat els escrits i les narracions dels testimonis oculars dels seguidors de Jesús, els ha meditat, els ha ordenat, els dóna a conèixer.

Si volem que l'Església tonem a afinar amb l'avui de Déu realitzat en Jesús cal tornar del tot a ell.

ETIQUETES
CULTE SORTIDA EVALITZACIÓ DORRUPCIÓ